Яна Олійник

ДО ПИТАННЯ ПРО МОЛОДІЖНІ ЦЕНТРИ В УКРАЇНІ

Суспільство завжди було і буде занепокоєне проблемами молоді. Проблема молоді являється одною з найважливіших, адже – від неї залежить майбутнє. Молодь, яка не має змоги реалізовуватися та розвиватися намагається заспокоїтись наркотичним та алкогольним дурманом, тому дуже важливо надавати їй можливість отримати якісну освіту і дати шанс реалізувати себе. Міністерство молоді та спорту України створили молодіжну політику.

Становлення та формування молодіжної політики базується на дослідженнях українських учених М. Перепелиці, М. Головенька, М. Головатого, Є. Бородіна. Науковці С. Толстоухова, К. Плоский, В. Барабаш, Н. Черниш, О. Кулик, Л. Кривачук, А. Мінаєв, Ю. Поліщук, М. Дідух, В. Шульга, Ю. Криворученко, Ю. Щотова, Н. Юрій, та ін., які досліджували сучасні аспекти реалізації молодіжної політики в Україні.

Особливим пріоритетом молодіжної політики в Україні є розвиток мережі молодіжних центрів та просторів європейського зразка, які по своїй суті є осередками практичної роботи з молоддю. Їх напрями роботи формуються відповідно до потреб та інтересів молодих людей конкретного населеного пункту. Сьогодні в Україні вже діє кількасот молодіжних центрів і просторів різної форми власності, у тому числі утворених на базі закладів освіти, культури, спорту. Такі молодіжні платформи працюють у більшості обласних центрів України, а також активно розвиваються в маленьких містах і селах України [1].

По Україні функціонують такі молодіжні центри: Молодіжний центр Нововолинська «Нові крила», Мережа молодіжних центрів «Нове покоління», Молодіжний центр Дніпропетровщини, Житомирський міський культурно-освітній центр, Хаб Космодром (Червоноград), Молодіжний центр Волині, Молодіжний центр «Кузня української інтелігенції» (Дніпро) та багато інших [1].

Отож, що таке молодіжні центри? За Законом України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні», молодіжні центри – неприбуткові установи,що утворюються з метою вирішення питань соціального становлення та розвитку молоді [2].

Головною метою цих центрів є:

- громадянська освіта молоді через участь у суспільній діяльності;
- національно-патріотичне виховання;
- розвиток волонтерства та мобільності молоді;
- реалізація творчого потенціалу молодих осіб;
- формування здорового способу життя;
- сприяння зайнятості молоді у вільний час та молодіжному підприємництву.

Для створення відкритих молодіжних центрів необхідна повна реорганізація існуючих закладів неформальної освіти і створення філій або нових юридичних осіб. Організаторами або співорганізаторами центрів можуть бути громадські організації, місцеві чи релігійні громади; відкритий молодіжний простір створюється у приміщеннях закладів культури, спорту, бібліотек, шкіл, а також інших державних закладах місцевих чи релігійних громад; муніципалітет фінансує утримання приміщень (комунальні послуги), ремонт, матеріально-технічну базу (спортивне обладнання, музична апаратура тощо) – 85–95 % від загальних витрат; департамент у справах молоді та молодіжної політики фінансує заходи центрів/просторів для молоді, консультує та навчає молодіжних працівників, створює сприятливі умови для розвитку відносин та співпраці з іншими молодіжними центрами Литви та Європи [3, с. 11].

Варто зазначити, що до головних принципів роботи молодіжних центрів відносять:

1. Організувати дозвілля молодої людини в позааудиторний час – навіть якщо вона прийшла просто поспілкуватися з однолітками.
2. Центр має бути розташований у межах мікрорайону, щоб юнацтво могло дістатися туди в будь-який час без батьків.
3. Центр має бути доступним, робочі години – зручними для молоді, а заняття в ньому – безкоштовними.
4. Ті, хто не може відвідувати професійні заняття через обмежені можливості, тощо – можуть навчатися цьому в центрі.
5. Дозвілля організовується не лише для підлітків, але й для дітей та дорослих (освіта протягом усього життя) [2].

Отже, державна молодіжна політика неодмінно повинна залишатися одним з найважливіших, пріоритетних напрямів діяльності держави і постійно здійснюватися з урахуванням її можливостей на політичному, соціальному, економічному, законодавчому та організаційному рівнях для створення сприятливих передумов життєвого самовизначення та самореалізації молодих громадян, вирішення нагальних проблем молоді, підтримки її інноваційної діяльності, громадської активності. Адже майбутнє України – в руках молоді!

Список використаних джерел

1. Молодь-Молодіжні центри [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://decentralization.gov.ua/youth/molodizhni-tsentry-v-hromadakh (дата звернення: 19.03.2019).
2. «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» Верховна Рада України; Закон від 05.02.1993р. № 2998-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2998-12 (дата звернення: 20.03.2019).
3. Лібанова Е. М. Молодь та молодіжна політика в Україні: соціально-демографічні аспекти / за ред. Е. М. Лібанової. – К.: Ін-т демографії та соціальних досліджень ім. М. В. Птухи НАН України, 2010. – 248 с.